

KPO – Racing Minutes: První jarní šlápnutí II

Úvodní a rovnou pěkně ostrý článek nové rubriky nezůstal bez odezvy a jsme rádi, že můžeme přinést pohled klíčové postavy prvního příspěvku. Sudte sami, ale o tom, jaké řemeslo se jelo na špici, stojí zato si přečíst...

Jura Janoušek: Můj první závod v letošním roce

Na PRS jsem se hrozně těšil, ale zároveň jsem z něj měl obavy. Všichni ve mě pořád viděli favorita, ale mé sebevědomí tomu ani zdaleka neodpovídalo. Navíc mi ho permanentně "sráží" neustále se lepšící kluci z Dukly Brno, se kterými trénuji... :-).

Cestou na start jsem se dobře rozjel, prohlédl si defakto celou trať a ujistil se, že tam nejsou skoro žádná výrazně nebezpečná místa. Překvapilo mě, kolik se nakonec sešlo na startu lidí a psychicky mě zcela uzemnila účast borců z KPO a dalších týmů i jednotlivců. Diablu sice na startu vykládal nějaké takové řeči, jako že to bude pohodová vyjížďka apod., ale to mi bylo jasné, že to nebude. A bylo odstartováno...

První nástup byl snad už po 100m a po půl kilometru se mi na tepáku usídlila číslice 190, na kterou jsem valil oči jako velbloud na oázu. Tohle tempo nemůžu vydržet, říkal jsem si, ale pak jsem vedle sebe viděl Kolíkáče a řekl jsem si, že alepsoň ten mě nesmí zaříznout :-), protože ten ode mě pořád čekal nějaké výkony :-). No usídlil jsem se někde na čele tak na 5-6. pozici a hypnotizoval zadní kola borců před sebou. První kopec jsem uvisel, ale nahoře jsem byl totálně mrtvý. Kluci z KPO ale ve sjezdu zase začali tlačit na pilu, protože nás bylo pořád hodně - prý - já jsem se vůbec neotáčel, protože to bych asi spadl z kola. Ve sjezdu jsem nešel pod anaerobní práh a tak jsem se smířil s tím, že se holt sešla výborná konkurence a nemám na to...

Dojelo se do Tachlovic a tam jsem si hrábl až úplně na dno, abych uvisel stoupání kolem hřbitova a dále k neexistujícímu přejezdu, o kterém jsem byl přesvědčen, že jsem přes něj každé kolo jel :-). Tam na mě přišla řada na střídání - na tepáku 192, nohy tuhé, nebyl jsem schopen ani dojet borce (myslím, že to byl Vítek Černý z KPO), který odstřídal, abych ho na špici nahradil. Omluvil jsem se a schoval se opět do háku. Nějak jsem uvisel kopec z Kuchaře ve druhém kole, kde nastoupil Petr Líbal a odpojil všechny, co na to neměli - já jsem si myslel, že už dávno jedeme sami - vůbec jsem nevnímal okolí.

Nahoře jsem dokonce udělal díru, ale podařilo se mi ji v průběhu Vysokého Újezda a kousek za ním ještě sjet. Ovšem za tu cenu, že jsem i z kopce jel totální krev a když na mě přišla opět řada na střídání, byl jsem na tom ještě hůř, než dole a omluvil jsem se rovnou - načež mi Vítek řekl, ať alespoň nezdržuju střídání a držím se vzadu a nedělám díry ostatním, aby nás "neodpojili". Tak jsem poslechl a snažil se nějak viset.

Ještě třetí kolo se jely docela kule a tak jsem pokaždé v kopci z Kuchaře uvažoval, že se na to vyseru a že stejně když někdo nastoupí třeba jen o 5W výkonu, tak ho nemám šanci sjet. Na čele závodu jsem jel poprvé v životě a tak, nemaje žádné zkušenosti, jsem ani nevěděl, co můžu od svého těla očekávat.

Ve čtvrtém kole jsem měl problém uviset na té blbě rovince mezi Tachlovicema a Kuchaří, kde jsem sice jel jako poslední, ale v tom větru už na mě nezbylo místo v terezínu a tak jsem se, ostatně ne jenom tady, trápil sice na konci balíku, ale za své. Kdyby mi někdo v tu chvíli řekl, že pujdu do spurtu, tak bych se z toho posadil na silnici i s kolem, jak bych se mu začal chechtat.

A přišlo páté kolo, kde se v půlce trochu zvolnilo a já začal tušit, že kluci se šetří na závěr - teda zvolnilo - tep mi klesl "jen" na anaerobní práh 180 :-). Do posledního stoupání se najíždí pokusem o nástup od Radka Vaňkát, který ale všichni čekali a bez problémů zachytili. Další kousek se jede opravdu volně a já si říkám, to bude průser! A taky že jo - Vyhup za to bere v půli kopce před předposlední křižovatkou - nevím proč, ale čekal jsem to. Po odpočinku, který jsem popsal, jsem se snažil Vyhupa ze všech sil

uviset a tep se opět usadil někde kolem 192-3 tepů. Ani jsem si nevšiml, že v tu chvíli už nemáme Vítku Černého ani Petra Líbala.

Ihned za předposlední zatáčkou nastoupil Vyhup podruhé a já jsem se je se zatnutými zuby snažil uviset. Ale v poslední zatáčce se Vhupovi drobet podsmyklo zadní kolo, já musel malinko přibrzdit a Vyhupa objet a toho využil Radek Vaňkát, který získal asi 6-7m náskok. Pokusil jsem se ho dojet, ale podařilo se mi do cíle ho jenom dojet, nikoli předjet. Pomyslnou cílovou pásku jsem protínal s 200 tepy a 51,5km/h na tachometru.

Hrozně mě překvapily dvě věci - byl jsem schopen odjet celý závod v nepředstavitelné intenzitě a dokázal jsem ze 190 tepů jít do 250m dlouhého spurtu po předchozích dvou nástupech. To jsem od sebe OPRAVDU nečekal a chápu některé rozhořčené spolubojovníky, že se jim to mohlo zdát jako hra ne podle pravidel FAIR PLAY. Tato situace vznikla částečně mou nezkušeností a neznalostí a také souhrou náhod. Věřte ale, že střídat jsem v průběhu závodu opravdu plnohodnotně nebyl schopen ... tímto bych se chtěl všem v mé skupině omluvit a snad jim tento report poslouží jako vysvětlení, jak se to přihodilo ...

výsledky, fotogalerii a další komentáře hledejte na www.vinohradskeslapky.com

Na závěr malý kvíz:

Postava v dresu KPO vlevo – Pavel Marhi Marhold nesleduje vyhlášení výsledků protože zrovna:

A. mlčí

B. povídá

Pravděpodobnější variantu můžete posílat na kpo@kpo.cz

